
לדור נזקקים שיש חקרן כים . ריל גם שרמוזו כאן עיר
הזוהרה לכהנים וזי ציחיר לרד הזהרה לחזיר עם לפי שיש
חקרן כים ריל עיי מלא יחזיקו ציד החים יהי חקרן כים
לכד עשר בצביל סחחעסר וקיל .

[illegible]

כר. על פי ששמעתי ממורי אלהים נשם
החני הדמנים שהשיג הסוגה למדינה אי שפכו בחייה
חומים והסוגה מלחם להם. כי נאכל נעשה
ונצריח הדמים כי יעיש. והנה ריו מקולי חלק נל
ההמנים וננס צין הלחין אזרה לגסי סחם כי. כי נגלה
אליו האלדים צלים כי מזכירה כי. וההיפך השכחה כי
יעיש ויקר הא כי כאשר יש עכירות דם אז סאדם היל
צחי אחוריים גי תכיה כי הזכירה נמשך נשמה זכיר
והשכחה מלח: ריים דלוי גי תכיה כמים ציחורים. וכן
פאז צפרטות קדם אי כך הוא צבללות שנמשך
השכחה והזכירה נא האולה ודפחיה:

ובזה יובן אריא כל ווי עיט צו גקוח תרוח כ"י . ר"ל
דעם צו דאסע אונד גקוח תרוח וצילא לעכחה שנאמר ורס
לצדק וצדקה אחת ה' אלדיך צדיק . וכבר עטאר כי השכחה
נאמך וועבירות הדס וככל . וזיגס אפי" דוח קיוועי עוברת
דאזיט עבירות הדס שנאמר והרשעים כים גרס וזיגס כי
שאין . ט . אלל רביעית דס עאלכי . ובי . החוק
פריח . דס . הללל כ"י . פ"י עיקר חייה האדם
לחיות צדק . זכירה שחא קיום כל החורה כוונ סהעיד
וההרים וקולו שגלה אליו האלקים צמלום טעיקר קיום
החורה שחא ע"י הזכירה וההיפך השכחה כ"י . ואזי כאשר
דוח קוועל עוברת לזה רביעית דס הללל וצא לעכחה השכח
והשכחה איט נידון אלל צאש וקיל אך כדי לעצן כי אס
אזיגס דס אלל עוברת אלל דאס דאס שחא חלל

דעריי כאטש גאס, הייביל לבאר טיט דעירויזן עיג אלייז זי
הקנחת זאל וקספרי לטין היע זאט טיח זאל יעסוק צוהר
טאל: ורפאל לטין עץ חיים וזאט עיט. הוא יספיל לעזו כר
ובארתו זה עם פלגתחא דהרומים ושראיד יעו"ט צוויי:
ונבאר רק קוסיי אמוהרטיא דמחצ צומספרי לטין היע
וקסיי יספיל: לעזו. ותיזן פי ליהיבקות החח

אוצר החכמה

וְלִיל לַחֲדָרֵי הַזְכִּיר אֲנִי־הֵם. חִקְקָהּ הָאֵל עִם מוֹכַח לִפִּי הַנֶּחֱמָה
הַסְבִּיחַ דַּשְׁלֵחַ הַשְׂוֹאֵל הִי הַעֲקֵר עַל פֶּטֶר סִים וּבְחַל לֹמֶה
גִּרְעַ מִכָּל פֶּטֶר רַחֵם שְׂחָדָם וְצִדְקָתָהּ עֲהֹרָה וְאִם רָחִי
שָׁם פֶּטֶר חֲמוֹר לֹא יֵלֵךְ מִכֻּלָּם וְאִם הֵן לַשְׂוֹאֵל לַסְּפֹד
קֹדֶר הַשְׁחָלָה וְלִמּוֹר מִה נִשְׁחַט פֶּטֶרִי סִים וּבְחָלִים וּמִפְּעֻלָּה
הַחֲוִירִים . וְעִשְׂאִם הַשְׁחָלָה וְעִשְׂמֵה דַשְׁלֵחַ עַל פֶּטֶר חֲמוֹר
לִמֵּה יִשְׁכַּח מִפֶּטֶר סִים וּבְחַל וְלִלְלָהּ יֵלֵךְ עַל קֶסֶף מִזִּינֵה
אִי הִי הַשְׁחָלָה עַל הַקֶּזֶה מִדְּרֹעַ לֹמֶה לַפְּחֹת פֶּטֶר חֲמוֹר
וְלֹא פֶטֶר סִים וּבְחַל לֹמֶה יִשְׁכַּח זֶה מִזֵּה קֶסֶף אֵל לִכְרֹחַ חֲמוֹר
חֲזִיל דַּעֲמוֹי מִלּוֹת לֹא נִחְבְּלוּ וְהִדְבָּה מִלּוֹת יֵם נְחוֹרִים סִים
לַשְׂחָלָה עֲלֵיהֶן וְהִדְרֹעַ הַחֲמוֹר לַשְׂחָלָה טַעַם צֹלָלוֹת זֶה אֵלֵךְ
עִם לֵיל דַּשְׁלֵחַ הִי עַל יִשְׁכָּח וּבִכְבֹּד צִלְקֹעַ סִים
נִשְׁחָלָה . חֲזִיל שְׁחָלָה אֵלֵךְ יֵלֵךְ רָחִי יִשְׁכָּח לַפְּחֹת פֶּטֶר
חֲמוֹר וְלֹא פֶטֶר סִים וּבְחַל וְלִי יִשְׁכָּח .

[illegible]

הסגנון יצאור הסעיקות מזכרתו של צדק זה די קוסי
דאסערס יצאורו עי' די קוסי סכיות ועי' ח'
אלו יצאור ח' אדאורס עי' צ' קוסי הכסאדירס ועוד די קוסי
סכ' לתצין לעון השאלה דקאורו מיה סאלס וכז' דהליל לוח
סעסער וכז' בקי' זה הכיל קוסי' ה' דהליל צקי'ור . קוסי'
ד' דהליל לוססכ' : קוסי' ח' מוצי' וכז' . וכאלה דד' קוסי'
אלו יצאור צהדא מוססא דלוח ח' לרי' לסאלס בקנמן אור
בי' ח'ק. צלסס זה מוצי' על 'סדר' האמור ולא ח'סכ' . וס'ס'
דרי' האנ' וס'ס' וסספאק ל' צדק סס'ר : חמור וסערי קוסי'
ונעליס

יציאת צאל שים צפססים רבי יאדאל סוור חן ציער
חונן אלל שרפס וחכמים חומדים השגחה צכל
דער ציין צומל ומלח דב עוהדי יעצן הספליה שורס לקיום
כל האדם והאלות . ובהיפך הגהס שרס לכל העצירות כר
יערס . והאל הכק' חונן סהילר שרע וחונן עיי הגלות לכל
סעצירות . חון ציעור חנן זה אלל צעריפס או עיי הסורס
סמך חס על צעיסס כר חיס מוכרס רן צעצירות כיל וקיל .
ועפוי צאל מים הטור חיס כיי חיל צנח סלפס הפסח קורין
צנח יבדל וכי . וציור מנסכ על חיס מוויין סאמין חס
סבבר עיין מוס לקון . חומס כרי לחרן על חלו מוויין וכי .
ססרן חסלס עפיי פסע ס"ס דצמרח דף ח' חריס סאלח
חס ריס צומנח רנס וס נחס פטרי חומרים מופטרי סוקי
תמלים וכי . וחמר לי גזירת הכחש סול (כ' המסחל
צילקס . וצסיס גריס חמר לי גזירת הכחש סול) ועוד
ססייע חס ישראל צעסס סילחו מוולרים סחין כך כל חסד
וחסד מירסל סלח סיי עמו חסנים חומרים ליצוס טעמלים
מסכך חסב סל חלרי ועוד סאלחיו מלי לסן רפידים וחמר
לי רפידים סוה . כחכח ריס חמר רפידים סוה . ר
יססע חמר סריפו סלסן מדיה וכי . ועוד סאלחיו מלי
לסן סעים וכי עיי וצורחי לריך ער צר פנר דליפרקי
בי סיסוס רנות קחילס סכל צעצירות ריס סיל סכל צעציר
סול סלח . וחליס לפרס הספיקת סיסלסין כאן חרס וס
חלסן סאלח ססוכר ריס דסנל חמר ריס חמררי לריס
צומנח רנס וכי . וכסכר מליס דקדק זה צמילוח חכמים
צקוח דסלמוד סנח . לפני ר יסרע וחמר חפלס ערצות
רסות או חוס יעיס ררי דסס סוכר לסן חמירה וסיע כאן
סכיר לסן סאלח צי רסס רודחי לריך נחית סעלס עס
זה סנח ריס צעלוח חלו לסלח מרי חליער חקל ולל סלח
מחל חמר . גי קסס עס לו לריס לסוכר סיי מוקוס
סאלח ציי מוחסל דכס ופי רסיי צית מודרס הגדול .
ר קסס מוספוקוס ילל לן צס סיי מוקוס סאלח צצית
סודרס הגדול או סקסן ייי צליס מוקי סיי ח קסס
דסי מוכס דילל לן חיס נפוקוס צוס ססודיעיי מוקוס
סאלח סיי צומנח רנס וסלסר זכרסי . צקסיי ג' הסמוך
חלי קסס דכס סלער ססס צומנח רנס חכתי לל סרע
מקיס ככר ציס סודרס סגדול היכן סול וסלל מי סיי צסמיר
גדול . ר קסס צלסן סאלח סלער מיי סכומי פטרי חומרי
וכי דלפי סנסס הפסע צקוח ח סול למה חין פטרי סקיס
תמלים לריכן פריון ככו פטרי חומרים וחלי סילל לתיס
כססס פטרי חומרי וכי מסליכ לסן מיי כססס וכי חין
לו ססר כלל לפי סולסס סיל . ר קסס מועי ח' סיי פסלס
לסנרת ססול סקוס תמל רורי סול סלל ייי פטריסס
לריכן פריון וסי עיקר ססלס על פטרי חומרי ללל
כססס דלריך פריון : חלי סילל סאלח צקסר מיע חומר
לריך ססרי פריון : ולי סיי פסיע לסנרת ססול דסמור
רפרי סיי פסרי לריך פריון ככל פער רסס צלסס וצנחס
פססס אלל דססלח סיי על פטור : סססגמל סליס קדוס .
קסס דריס סילל עקלור מיע סוס וסל חין פטור לריך פריון

אוצר החכמה

צפנת מענה

חיות חיה מה להחיות עליו מהי נפדה דוקא נסה אלא
להקל עליו מאס יס לו פטר חמור טעוה י' סלעים פידה
נסה מה יז' שלא יחל זה חמור ונהקם טעוה' זכבס כ'
עביל . כמלא קיל להחמיר דהקצרה טעוה' שלא יחל זה
חמור ונהקם טעוה' זכבס וטעוה' זה ילל לו דמח' טעוה'
חיה מה להקל ולא להחמיר כ' . ואחל חמיר' דמח' דמח' דמח'
דמח' להחיל וטעוה' י' לכך חר וכתב טעוה' וטעוה' חמור
הפדה נסה לומר ונדחא וטעוה' אחי לנכס כפי חמיר' דמח'
זכבס נסה . ואחל לומר דדוקא טעוה' זכבס ולא נפדה זכב'
דבר ח' זכבס ולחמור חמור חמור מה טעוה' נפדה דוקא
נסה ולא דבר אחר . והטעם לזה כדלח' זכב' ודלח' חמור'
זכב' דבר פ' ד' דמח' חמור' חמור' . טעוה' חמ'
זכב' חמור' זכב' וטעוה' נקח' טעוה' . ולפי טעוה' דמח'
זכב' חמור' וטעוה' זכב' יסר' לנכ' זכ' חמור' דמח' חמור'
נפדה נסה כ' ערס . ולכך חין סיד' זכב' פדיו חמ'
רק טעוה' .

ומעתה פניו קים וחל יל דנפדה גיב צמה כחלסר

המים דבר שהיה בכלל רחל ורי . אלף דמיון
לכך דוקא שה ונח טעם שמוטל צבירי חללים לחנונים
וכי . אלף פער קים ונחל יש לו שה פורה בשם כחמור אלף
לו שה פורה בכל דבר וקצרה ראשונה שלף יפה זה חומר
מהקד דדוקא כחמור כהר אקצרה ונח טעם אכזה
משאיר בקים ונחל כחמור אקצרה חלילה בקצרה החנונים
הכל

ומעתה לפי חלוצה ו צילה לזכור דפטר חומר מפרה-

צהה דוקא ולא צבאק חזל פניר קים וגמל חס
 חן לו טה נפרה צבאק כהקדש . ואחר טעמיהו ג' חלקי
 דיין הניל טים צפטר חמיר גפי' ג' הוא החמור טעם לם
 כחצי מנחה חצין חמיר טה קדוש טל ריש טטאל צבאק
 טזכרנו דחלו טאל טאלתי צפריות מי' חין סוף גמל פטרים
 לריך פדיון טי' חט פן ידחט דהפי' צשים גמלות פטר קים
 וגמל לריך פדיון והט דכחי' צי' פטרי חמור חט לומר דחמור
 נפרה צטה וקים וגמל צכל דגר וכפי' טטרי טטאלתי . ויחיד
 דחלו טאל טאלתו צבאקטן זה הינה חס הי' ריש מטי' טעם
 ויחי' דחין לריך פדיון כלל חז' היט חים . חזל חס יהיה
 החשובה דט פטר קים וגמל לריך פדיון חז' טעם לומר
 ולטאל עור חס פדיונו צטה כח צחמור וכחל . חז' צכל דגר
 לכך צכל חסן טטאל יט מוקט לרשות הכי' והכי' : לכך
 החחכט וטאל צאופן טלח ימאל עלי' מוקט תפיסה ולכלול
 כל הטאלות כאלד קיטיו חדל דטועי' חז' חרטי חים ויה
 נטחיי' פטרי חמורים ומטרי קים וגמל חל דטוח
 טאלתו היט להכריע לו דיון המוחלט חג' חלקי דיין טים
 לפרט צפטר חמור ומה הטיי' טטחטו פטרי חמורים ומטרי
 קים וגמל לפי טפריטט הקניח צי' חופים צי' חלקי
 דיין טזכרנו ולכל חופן וחופן נטח' דין חמור מוקט וגמל
 מבי' דחט דחטן יט טי' דחמור נפרה צטה וקים וגמל
 חין לריך פדיון כלל . לפי' חטי יט טי' דחמור נפרה צטה
 וקים וגמל צכל דטה . לפי' ג' דחמור נפרה צטה דחט וקים
 וגמל

ונגמלים . והוא דים לפרש ג' חלוקי ודיכים צפנור חזיר וסיס
ונגמל עפ"י הסניח דכירוח דף ה' ע"ב . הנהל אר"י הגלילי
מאתך סנח' אך פדה חסדה צטר חרס ואלח צכור הנחתה
סנח' חסדה סנח' חרס אר"י פטרי קסי' ונגמלים צונסמע
חיל פטר חמור חסדה וגי' פטר חמור חמור' לך ולא פטרי
קסי' ונגמלים . ועדיין : אר"י חמור פטרי חמור נסה ופטרי
קסי' ונגמלים צבל דבר . חיל ופטרי חמור סני פעמים
למעט קסי' ונגמלים : דאין לריך . פדין כלל . פריך י' אחרי
אך כהנ' רחמנ' חר . זמני חר' דהוי דבר סני' צבלל וילא
נהכלל וכי' . דאך פטרי קסי' ונגמלים . נפדה נסה כחצ
רחמנ' פטר חמור אחרים . פטר חמור' נסה חצל קוס' ונגמל
צבל דבר . וסני חר' לכחצ וחמור חסדה . נסה . מלי ופטרי
סני' סני' דאחי למעט קסי' ונגמלים : מדין פטר : דאין לריך
פדין . כלל . זמנ' דידן : יליך . הכלל ופטר כל . מוקד חמר
כלל נגר סס וחמור פטר הכי חין קוס ונגמל . גל' ור"י הגלילי
פטר הספיק : הענין ע"כ : י' חסדי' . י' יס' להולח ג' חלוקי
דיכין האחד כפסונו דבין לר"י הגלילי : וצין לחק פטר חמור
נפדה נסה ופטרי קסי' ונגמל חיל פדין כלל .

דושי עוד לפרש הקניא ד'שחכה הדין צענין אחר והוא רייל לעולם אף יקוס. וגמל פמריהם ב'דין מדיון וזה

דכתיב פטור חמור לא צא למוטע פטור סק. וגמל חלא צא
ללמד דפטור חמור כפרס בשה. ופטור סק וגמל כפרה בכל
דבר ובקצרה. הש"ס צמיד וכתיב: הא כקיד צים פטור חמור
למוטע סק וגמל דחין לריך פדיון כלל במקצת הש"ס
הכל. צא ד"ל בקצרה. רב אחאי וצי כחז חד יומי.
ה"א דאי דבר שיהי בכלל וילא מהכלל די. דגס סק
וגמל כפרה בשה. דוקא. לכך כחז החמלא עוד פטור חמור
סביח דחמור כפרס בשה וסק וגמל בכל דבר. וכתיב הא
כקדח גס זה צמקנא דאיכ ופטור ליל סביח. צא דאי
לא כחז ופטור סביח ה"א לדרוש בכלל ופרט דוקא שר
שה וחמור פטור לריך פדיון וסק וגמל חיל פ"יון לכך
חילעתיך. פטור סביח להפסיק טלא לדרוש בכלל ופרט דגס
פטור סק וגמל לריך. פדיון. ובקצרה ר"א הגלילי עלמו סס
צמקנא: ח"א כפ"י חמור סביח יעויס.

העולה - מהלכה ו'. לדייל דפער חמור: נפדה צטה וקוס
וגמל נפדה צכל דער . ועוד זה סליסי מיט

לפרם דברך אג' לוור דאך פטר קוק וגו' נפרם צה' ולא
צכל דבר וכצנת רב אחאי דהוי דבר טהיה צכלל מדכתיב
ואת צכור צטהם עומת חפרה . וילא חמור מהכלל מדכתיב
ופטר חמור חפרה צה' לא ללוור על עלמו ילא חלא ללמד
על הכלל כולו וילא דאך פטר קוק וגו' נפרם צה' , וכית
הא אידיהי צנר' וצס לרב אחאי עלמו מדכתיב טיה פטר
חמור חפרה צה' לוור דפטר חמור נפרה צה' וקוק וגו'
צכל דבר . ילא דיי' דאך דכתיב צ' פעעים פטר חמור
אין וזה רחיה כלל לוור דקוק וגו' נפרם צכל דבר דיי'
דאילעריך לגופיה דאי כח' צד' צמ' היא כצנת הרמנים
מוצא צצ' בעווי' קי קי' חיל פטר חמור נפר' צה'
ואם אין טה לפדותו טויה צצוי ומחן דמים לבחן . לא

צפנת מענה

שלא פתח דלת להלמידיו אשמועינן שלא הכיח ריב"ז שיטעו שומר על פתח ציהוד שלא יעול סכר ויחטבב מלכמס. מי שאין לי כעונדא דהלל עכ"ל. כמלא ונעלה ז"ה צבית מדרשו של ריב"ז שלא הי' שם שומר. ומלכו כשמונה לח. ראציע לנשיא אחי הייס קלקוהו לשומר הפתח ונחרבו החלמדי' כל כך עד שלא הי' הלכה צבית המדרש שלא פיקסורו וכו' ומאחר שבצי' המד של ריב"ז גיב לא הי' שומר ודאי שהי' שם הרבם חלמדי' יחד וכל צבתי מדרשים: של חיך כחלים שבנימי שהי' שם שומר. דלליכ דגם לליך חמלים ים שלא הי' להם שומר איך קסה, על הסים: אומר עליו על ריב"ז וכו' ומכמע דהוא הי' יחיד צמעלה ו. אלא סימ דצמח דלכילס הי' שומר חוץ גריב"ז וספיר נק צבית מדרשו גדול שהי' צמח. גדול וכולס. אך דלפי' קסת. אחה דלא הי' צמח. גדול כצמח. של ריב"ז קי' איך: מה זא שאמר הכתיב: ישרוף אח כיל צית גדול מדאמח כל סימ דהי' עוד צבית גדול לצד סח דריב"ז ואיך קסה: על: המדרש. דאמר ז: צבית מדרשו של ריב"ז מאחר דהי' עוד צבית גדול וכל: דקאי על צמיד של ריב"ז. ומדאמר על ריב"ז וסמע דח.

ונ"ל דלעילס ים לומר צבית מדרשו של ריב"ז לצדו הי' גדול וזא דכתיב כיל צבית גדול אחי ללנ' עסקי אחר דלליכ הליל צבית גדולס. לפי' דגיס: אלא: בדחמנ' וכל אחי צלמד: עינ' זא. דמליט צבית גדול: קובל צ: פירוש: ופסיקס: כזבו בפסיק' אי ויגדל הילד והצבחו לצח פרעה וגו' ויהי צימים סהם ויגדל וקסת גי'. והקסה רש"י ובמדרש וסלח כזר נאמר ויגדל הילד איך יהודה הראשון לקומס והסני לגדולה שמינה פרעה על ציחו וכו' צעיש. הי' מליט דגדול קובל צ: פירוש: גדול המדה וקומס ועוד סכית לשון גדולה. ומסכית. בגדול המעלה. והכחז רולה לחודעיו סצית מדרשו של ריב"ז הי' כלול צבתי מיני גדלות האחד בגדול המדה ומחנה שלא הי' שומר ופי' שם הרבה חלמדי' וכל. ועוד שהי' גדול צמעלה ומסכית שסם סיר יכולין לקפר בצמח של וקס וסאיך צ איך:

והשם דאי. צפי' דמכות ארי' מיד מי ימלא נבורת הי' יסמיע כל יסמיעו למי נאה לקפר צצמח וגבורתו של וקס מי סיכיל להסמיע כל חלמ' וכו'. ופי' רש"י כל חלמ' סחח צקי צכל החוזה כילה אכז' ונעלה ז מליט לריב"ז ככבר סם אומר עלי' על ריב"ז שלא אכז' וקרא וסנס חלמוד הלכות ואגדות וכו' דצ' קמין וצ' גדול וכו'. ומאחר שהי' ריב"ז יכול להסמיע כל חלמ' לו הי' נאה לקפר בצמח. וגבורתו של וקס כחיש' מי ימלא וגו'. אצל איך שלא נמט צמעלה ו דאי שלא היו יכולין לקפל בצבתי של וקס. וזא אחי הספיק. לאשמועינן דאלו אחר קסם צית גדול סיא שהי' צו: ונעלה גדול צמורה זא לא לכך אומר כיל. למד סחיה. צ' כיל צי' גדול הן צמח. ונעלה.

ובזה יובן המדרש הכיל וישרוף אח כל צית נחיל זא צבית מדרשו של ריב"ז שהי' גדול צבתי חלמדי' נחמח

וגמל אס ים לו סה פודה נסם אין לו פודה צכסך כחקדס. ארי דלכל איפרי' ים עכיס סימי צין זא לזא. לכך שלא ככרעת הדין הלכס למעשה מיה ככחסי וכו'. אס הכיטי כפי' סרובון סחח קולח נדולה אפי' צמחור כפי' ארמזים דלכלל אמרה תורה ס' ועכיס צכס ונמל דליכא קולח דאין לריך פדיון כלל. א: הסיסי הוא כפי' הצי' דגם סוס ונמל לריך פדיון אלא כנסדה צכל דבר. משאיך חמור צני סה א: כפי' סגי סחח החמור הצכולס דלהחמיר אמרה תורה סם צמחור הוא דוקא. וצכס ונמל ים לו פודה צסס וכו'. נמלא כל גי' חלקי דינ' ככלל צמיס מיה ככחסי וכו' צחוסן סאין לדמי' סחחור כלל. וריח ארי' צלחח לבון. הסחח סנססין על גי' חלקי סזכרס ופי' כדי להבי' ולהכריע על פי הסכי. צעשים שהי' לו זא ולכל טעם כססכה הדין וסח דהי' לו מקום לומר דעסם נזרח פטר חמור כלריך פדיון צסס הוא ככבר צמדרס דמלרייס נקראו חויריס וישראל נק: סה ולפי טעם זא לריך דוקא סה צמחור כפי' הגי' חיל.

ועוד טעם אחר הי' לו לומר טעם ספער חמור לריך פדיון מכוס ססייעו. אח ישראל צמעיה כסך וזכר וכו'. ולפי טעם זא די לחמור סלריך פדיון עכיס אצל מליט לומר דלהחמיר אמרה תורה סם דלא יסל חמור מוקדס. ואיך אמרי' דלהקל אמרה תורה סה צמחור ופטר סוס ונמל שלא סייעו צמעיה ז איך פדיון. אסם לפי סהי מקום הסחלה צמוחצא רצס וגם ססזכר לשון סחלה לכך לא הי' לרי' אפסר להבי' להסחל טעם הצי' לפי ססייעו וכו'. והולך להסי' טעם: הראשון לחמור. וזא יעזר עים קסי' אי מדרש סזכר לשון סחלה ולא לשון אמירה. וקי' אי' אי' אפסר לצכר כי אס צביאור קי' גיד וצביאור צי' קי' חל' יצור עוד צי' קי' אחמח קי' עי' ולא יעזר קסי' אי גיכ. והולנע צי' אחר קי' גיד ליל להזכיר סהי מקום הסחלה צמוחצא רצס. ועוד איך. דע היכן הוא מוחצא רצס. כיל לצכר חחלה פתיחא מנדר' איכס דק עיה עיר. חיל ועל עלי' אח מלך כסדי' וישרוף אח כל צמי יוסלס ואס כל צית גדול זא צית מדרשו של ריב"ז ולמח קירא אורס צית גדול ססם מנחין סצחו של וקס עיכ ופי' צעיש מנחין וספרי' יעיש:

ויר פגיל זא דצית גדול קאי על צית מדרשו של ריב"ז. וכיח שהי' קבלה צידס שלא סיס צדור קירא צית מדרש גדול כצי' מדרשו של ריב"ז איכ קסה מה זא שאמר אחיכ ולמה קירא אורס צית גדול וכו'. דיק הי' מוסס שהי' צמח גדול מכל צתי מדרשים שהיו צעת סחח לכך קירא אורס גדול וצמחלח מאמר סמדרס עלמו וסח זא ססחל ולמה וכו'. צי' קי' לשון ולמה קירא אורס סחח ארי' ס לשון ללא לריך דהלי' צקי' ו. גי' קסה דאמר ססיס. מקס מנמע דצמח צתי מדרשים איכס וספרי' סצחו של וקס: חיו וזיא:

ונראה דאי' צפי' דקוסה אומר עליו על ריב"ז מימינו לא סח סיחח חילין וכו'. ולא פתח ארס דלס להלמדי' אלא סח צעלמו וכו'. ופי' שסרסיל חיל

צפנת מענה

הלכה לנעשה וזה הי' צוהצח רנה דחא צויתח צהירח
לכך הסיב לחומרא דלא מיקרי הוראה אצל אי לא הי' חור
לי ריל קלא היה משיבו הלכה לנעשה הי' לו להסיב טעם
אחר והוא לפי הסייעי צעשונת כסף יהב וכו'. ולפי
טעם זה ריל כפי' העצמים דלהקל חור הכחצ סה דרי
לחומר סהוא קדוש דלריך פדיון וויכיל לומר סהוא חומר
מהקדש וכיל' . אלא לפי שבילל מריח צמותציל רנה
ואחר ליה הלכה לנעשה . לכך האריך לומר גזירח הכחצ
הוא לחומרא דלא מיקרי הוראה וקיל :

אלא אי קשיא הא קשיא למה נשאל מריח דוקא דבה
ככנס בספיקות הכיל ולא שאל מחכא אחר וכתי
צ' הכיל . וכראה דעענא רנה איכא צהא עלחא דהאריך
לשאל ב' שאלות הכיל מריח דוקא . דהא קשם דקיל צעייח
סי' רחיו וזיל אין שאלין את הרב מעבין לעבין אחר אלא
צאוחו עבין סהם עסיקים צו כדי שלא יחציים וכחצ הנבי
וזיל שאל עסיקין צעבין הילחא סנה מרשות לרשות אל
ישאלו דין חציות כשכבר צענה האיד מליין איחא חשפי
דהכל גדיי סנה עכיל . הרי לפניך דאך גדיי סנה עליון
אין שאלין מעבין לעבין . וקשה לריא ששאל מעבין פטר
חומר לעבין אחר מאי רפידים ואחכ מאי שיעים שאין
עבין זה לזה כלל דהא חסיר מדינא שלא יחציים . אם לא
יואל מענה להסיב דלאו אדעת' . ועי' ליל דלחא אחר
חסור לשאל מעבין לעבין אחר שלא יחציים . אצל לריא שרי
דאין צו חשאל שלא יחציים . דאיי צומס סיכה ששאלו את
ריא מהו לפרוס סדין תחת הסיכה והפליגו צדדים מפר
שלא חור דבר שלא שטע מפני רצו לעולם וכו' . נאלא
לריא שרי לשאל מעבין אחר ואין לחוש שלא יחציים כשלא
יואל מענה להסיב . זיא דיל לעולם ידע טעם הדבר
ומה שלא הסיבו הוא מפני שלא שטע מרבו דרדכו נכך וליכא
סוס ציוס צזה לריא . ולכך כחציג לשאל מריח דוקא ג'
ערכים אלו ואיש

[1234567.html]

וחל עלינו אצת הנחור מה עבין רפידים אחר שהסיב
ואחר ססי' לכל אי חשעים חמורים וכו' . ונחלל לריך
אני לבאר מוספר חמורים מהו וכקי' יצ' הכיל . ונראה דהאחא
בספרי פ' ראה והוא צהרנה . מפרשים דביות מלכים וציה
הים היה צעקים הענקת של ענד עברי היולא צסס וכו'
יעיש . ומענה מאחר . שהי הענקת לריך אחא לדעת שיעור
הענקת כמה היא דליכא פלוגתא דחכמי צדושין דף י"ז חר
כמה מעביקין לו ר' יהודה אומר שלשים כשלשים של ענד
דגמור מרבו גזיש נחניה נחניה מענד . וריש חומר חמשים
כחמשים . דעירובין דגמיר גזיש מיכה מיכה מעירובין . וסריך
ואיחא כפחות שבעירובין . ומטי אשר צריך הי' כחצ' ופי'
רשי' סיפא דהענין . חענין הוא ללמוד שחרדוס הנוקרא
לרצו' ולא למעט וכו' . והנה ידוע דקיל צליי דפליגי
רי' וריש הלכה כרי' איברא גרמא דאין לעבין הענקת י'
ליחן חמשים כריש דדוקא היכי דפליגי כסכא אז ייל דהלכ'
כרי' קו ריש דעעמון . וסכאנר טפי . אצל כאן דפליגי צקנלי
מרנס דריי קיבל מרבו גזיש נחניה נחניה . וריש קיבל
מרבו

דא

והחמא שלא הי' סומר הפסח לצית מדרשו . ומקשה הוורש
עליו ולמה קריח אייתו צית גדול . ריל הא ענדכתי את
כל צית גדול סימו דהיי עוד צית גדול לצד הא דריציו ואיד'
חור הוורש סהוא צית מדרשו של ריציו . וסנוע דחי ליכא
צית גדול . לזה ציחור הוורש ואחר בשס ונחנן כחצי של
מקוס ריל סנה לומר שהי עוד מעלה צציהמד של ריציו
חוץ מוועלה הכיל יהוא שצס ונהבין ריל וספרי צכחצי של
מקוס לכך כחצי כל לומר שהי ככלל צו כל מיני גדול
סזכרנו וקיל :

העורה

וזה דבית מדרשו של ריציו צסס צית הוורש
הגדול יבוכה . ומלימו עחה ר' אליעזר הוא
ר' אליעזר בן הורקנס חלונדו של ריציו ככוכר צפי' דחצי
חונסה חלונ' הי' לרי' בן זכאי וכו' יעיש ועענה מוצור
שלא הי' ריא יליל להסיב שואלו דבר צעבין פטר חומר מדרסחי
לסין סאלה . ובי צסי סנויות חביו' דף כ"ג עיד צחלמיד
אי סנה לפני רי' ואחר חפלה ערצית קשות או חצ מולא
חור וסאל חפלה ערצית קשות סימו דלא נחכוין לשאל הלכה
לנעשה וכו' . ורי' הסיבו הלכה לנעשה חה מרומן צלסון
ואחר ליה רשות וכו' יעיש . הרי דלסון שאלת משנוע שאלת
הדין הלכה לנעשה . וריש ששאל מריא להכריע לו דין הלכה
לנעשה איך היא צפטר חומר ונהו הוא הסייט שבין זה לזה
וכיל וקיל צעייח סי' רחיו וזיל ואסיר לחלעיד להורוח
צפני רצו לעולם וכל הוורה הלכה צפני רצו חייב מיחה
ולא מיקרי הוראה אלא כשהורה הלכה לנעשה וכו' . נאלא
הלכה לנעשה חסיר להורות צפני רצו ושאלה זו הי' צצית
מיוחצא צציה הוורש הגדול סהוא צהמיד של ריציו רצו של
ריא הכשאל . לכך הי' חסור לו להורות הלכה לנעשה ששאל
צפני רצו . אלא דקיל צריש דכחצות דף ז' דלא מיקרי
הוראה אלא לקולא ולחומרא לא . מיקרי הוראה . כפשיעות
לסון הסיס מ' איכא הוראה לאיסור וכו' . וכי' צהליכות
עילס טעם צ' פק צ' לכך מהכרח הי' לריא להסיבו גזירות
הכחצ . וריל שכהריע לו הדין לחומרא ען ג' חלקי דיין
הכיל' ולחומרא לא מיקרא הוראה . ולסון גזירה מליי'
צכחצות דף כ"ג . סהוא לסון חומר כפי' רשי' הלכה כריי'
צגזירותין וצחעירותיו והיתה חסותו כאן חומרות הכחצ
הוא שלא חנועי לומר כפי' הרומים דלהק' חור הכחצ
סה' אצל חס' ירלה לסדור צכסך פשיעא דסרי דלא יחא
חומר ונהקש . לכך הסיבו ריא דריא דלהחמיר חור הכחצ
סה' דוקא ולא צכסך . והטעם משום שנושלו מלריי'
לחמורים וכו' . ורשי' צחונס חיקן כל זה כושי' גזירה
הכחצ הוא לפי שנושלו וכו' . הכוונה שלא חנועי לפרש
כסוציות העולם דושי' גזירות הכחצ . היא דליכא טעם
צווליה ז' . דאיכ קשה כל הקטיות סזכרנו דעי' מוכח
דלא שאל טעם העולה . דהיל' מייט חומר פטרו לריך
פדיון וכו' . אלא שאל הברעת הדין והסיבו לחומרא כפי'
הי' הכיל . וגזירה הכחצ פירושו חומרות הכחצ . הוא .
והטעם שהיריך להכריעו לו כפי' הי' סהוא החומר צכל
ג' חלקי דיין הכיל לפי שאחר ליי' ריל סאלריך דין

[אוצר החכמה]

צפנת פענח

שנים • ואיך ה' ונגיע לכיף וישראל הענקת חנונים
 קלע צעד כל שעה שנים שהיו צוללים • ויש מה צוללים
 הענקתו לך ושרתי וכו' • ונעשה לא ואסוב כמה פעמים
 שעה יש בחיך ת' שנה שהיו ישראל ומועצת צוללים כמיש
 ועצודם יעני אחסר ד' ואלו שנה ואחר כן ילאו צרכים
 גדול • תיים רכוש עזר ת' שנה הענקת והנן • (ואם נפסך
 לומר דלא היו ומועצתם רק רדיו שנים • ואל דמלינו בחלק
 חסותי של גבוהה בן פסיסא חן לני שבר עבודיה של ת'
 שנה וכו' • וכאשר יבואר שם עפ"י המפרש' עיין עליה דף
 וי"א כמודע איש כאן גיב וק"ל) חרי ים סיו פעמים שעה
 שנים • ועוד ד' שנים שלא הגיע לשמיעה ולפי הר"ל שהי'
 ונגיע לכל א' צעד כל שמונה חנונים קלע דהיינו צ' ונה
 דכל ד' שנים קלע הוא מנה א' ונחה דיו • איך סיו פעמים
 צ' ונה היו קליב מנה • לרף ועשה מכל ס' ונה א' ככר
 וכפ"י הסיס צרים צבורות יעוש' • איך קיף הי צ' כסר יצ
 מנה אי חנונית חכר שהי' חלק הענקת לכל א' וישראל
 צעד ת' שנה • ונה א' ב'דוקסין דף ע"ו העניק חניק
 ליו ולא לורשו • ופריך יורשו אחי' לא שכיר קריא רחמנא •
 שנאמר כי משה שכר שכיר הוא ונה שכיר פעולתו לורשו
 אף עזר העניקתו לורשו אלא לו ולא לבית וכו' • הרי
 דמות העבד סוף שם קידם שהעניק לו רצו ונגיע הענקתו
 לורשו • ואחז"ל וחמוסים עלי בני ישראל אחד ומועצת ונחה
 עלי וכו' • ור"ל שכל א' ויולא מלרים הי' רק חלק א' ומועצת
 של קודם ימי אפ"ל ולפי הולעת שזכרו דמועצת חלק העניקה
 של המותים לחיות הכשלים בחיים • איך ונגיע לכל אחד
 חיק פעמים צ' ככר וחמוסות הככר שהוא שיעור הענקת
 לפי חשבון הכל לכל א' וישראל כנגד חלק המוחים והחיים •
 ועל חיק פעמים צ' ככר וחיונית הככר לסך חלק ונחה
 ככר וכן הוי סך שיעור הענקת לכיף וישראל • ועוד ילא
 לנו מזה דקריא רחמנא שכיר דשכיר אינו עובד את רבו רק
 ציוס • ואף דאמריק שם עבד עובד את רבו צין ציוס וצין
 צילנה הא אידמי זה צעם דהא כחיצ כינוי לו עומך • אלא
 יחרון העבד על השכיר שרבו ווסר לו שפחה וכו' • הרי
 דהעבד ים לו דין שכיר שאינו עובד את רבו רק ציוס •
 וישראל שהיו ומועצתם צוללים ימים ולילות • וק"ל לילוח
 אי פלגא דשמוח האדם וכעשות ילחק דל ד' לילוח • דאיך
 נחשצין לילוח גיב כמו חנונים ונגיע עוד חלק ונחה ככר
 סיה אלפיים ונחמים ככר • ועוד דין שליטו ילא בן ונה
 דשכיר קרי רחמנא דק"ל צעומי ס' שמיצ' הסוכר צח
 לשנה הוי חודש העיטור בכלל • אלא חס שכר לחודש או
 ליעים אף חודש העיטור בכלל וכו' יעוש' • וישראל שהיה להם
 דין עבד עברי צולליים ועבד עברי ים לו דין שכר יוס
 דשכיר קריא רחמנא לענין דהענקתו לורשו' וגם שאינו עובד
 את רבו רק ציוס וכ"ל • איך לענין זה גיב ים להם דין
 שכיר שלא יהי' חודש העיטור בכלל ואף שזכר השיית וא'
 ועצודם ד' ונחה שנה עימ כל שמיחו של עבד עברי חסן
 נחשצין רק כשכיר יוס וכהוכחה שזכרנו : ונעשה לא ואסוב
 כיום חדשי סיצני ים צחק ת' שנה לפי מה דק"ל בכל

ונרצו גזים וניכס מניכס דהא אין אדם דן גזים מעלמל
 איך ודאי אין צדיקם להכריע קבלת מי עדיף . וכדמליכו
 בעקצותא בן מהללאל שאל הס עומד בשמועתא ואלי עומדתי
 בשמועתי וכו' . ואם עומד היחיד בשמועתא נגד הרבני מניכס
 יחיד נגד יחיד דעביט שניהם שקולין בקבלה י . מליך לזה
 דמוכח שניהם קבלו מרצ אחד דרבי וריש שניהם חלומדי
 ר עקיבא היו כדאיחא בפקהדרין דף פז סהם ספרא ריי
 סהם ספרי ריש וכלתי אליהו דריע דתלמודי היו איך אין
 צדיקם להכריע קבלת ווי עדיף אס כריי ליתן שלשים קלע
 אי כריש חמשים ודאי יס לתפוס שיעור המרובה דהא
 כחיצ אשר ברכך הי ילמודי וזה סיכי דאיכי לתימור הכי
 והכי דחש לביח ולל לעמע דלליכ הדרא קיימאא בפחית
 סבעירובין ובק' השם : וליל אשר ברכך הי כחיצ איך סיכ
 יל כך . יולגד הוכחה זה מציאר כספרי עכין זה גיב
 דאי כספרי פי ראה חל וזכרת כי ענד היית צמלרים וזה
 צמלרים הענקת לך ושלחתי לך אף אחה הענק לו וזכה לו
 מה צמלרים ברחוב יד אף אחה ברחוב יד עכיל . ויש להבין
 הצי הענק וסנה צמלריים והיה מה שכתב בזה מלריים וזמר
 וכתב בזה סיס היי צ' הענקת קשה דלמא שניהם היו
 שיעור הענקת אחד לחיז אלף קילאו מולריים ואם נאמר
 דהייט שני הענקות איך הי' ילפומא דגם לענד עברי לריך
 להעניק ולססח כמיס הכרת וגו' . ואם לא מוליכו לכל
 האמאים . טילעך להעניק ולססח . דלריי כל הענקת ענד
 אינו רק שלשי . ולריש כל הענקת אינו רק חמשים ומה זה
 שאמר טעניק ויטה . ועיד מיס ברחוב יד הוא חמשים
 מ'אח דשיעור קלוב צחירה לרי דמויר נחמה ולריש דמויר
 עיכה איך מה זה רחוב יד דקאמר . והנה קושא ז' לבד
 צלל ק' ראשונה הי' אפשר לפרט ולומר עפיי הולעה הכיל
 הויל' דאין צדיקם להכריע בין ריש לריי יס ליתן ברחוב
 יד שיעור המרובה דהייט כריש שאחא אמרנה דהיא וואחק
 דקייל אלכה כריי נגד ריש לכך צל כאן לקמור . אלל מה
 שאמר הענקתי וסכתי לריך ציאר . ונראה דזה איס גיב
 דאי צקידושין דף יד מוכר עלמו נמכר על שס ויחר וסס
 משליכ ומכרוהו ציל שאינו נמכר רק לשס וכו' . ואיך אחי
 לאשמועינן כאן שאס' מוכר עלמו על יואר מוסס דהיא דאין
 לו לך הענק' האי' כסיללא מונוט אף אחר שנים הרבה .
 כמיס וכי' חסלחתי חספי עומך הענק לו וגו' . ומשמע דחד
 הענקת מניע לו צעח שלומ' ונמך לכך אמר זכרת כי ענד
 הייס צמלריים סס ווכרו אח עלמוס וכמוס' צפרק וגו' .
 וכי' הא' הסיל גזר וענדוס וגו' והו' מוכר ציד . זיל דאיט
 רק הידעה ולא בזירה וכוספיה ידוע חדע' כו' . והוא עיד
 ק' הרמוצים צחירה וידעה' כו' . ובזה סרה ק' הרמוצים הרי
 גזר על המלכים ולמה נענשו וכו' . ולפי הכיל איס ודויק .
 מה צמלרים הענקתי לך וסכתי לך שהי' נתן הענק
 ליתרלל צעד כל שס שנים שהיו צמלריים . אף אחה אס
 נמכר לך על יצ שנים הענק לי סוף שנה שנים ראשונים .
 וסנה לו סוף שנה שנים שניים ואיס . העולה מוסרי זה
 דים' ליתן לענד שיעור הענקת חמישים קלע צעד כל שנה

אֶחָדִית 1234567 | אֹצֵר הַחֲכָמָה

1234567 ח"ה

העולה מזה דרכי' ה' ה' מ'קלו ד'ה ס'ל' א' מ'נה
א'כ ל'נ ש'לם ה' מ'קלו ד' מ'נה * וק' ש'ה' ד'
ל'נ' ה' ש'ש' ע'ר מ'נה וס'ה' ש'ש' ק'ב' ד' צ'ו
מ'נה * וק'י'ל כ'סור ח'מ'ס'י' ש'ה ס'תם מ'ש'א ש'ל ח'סור ח'צ'
כ'ור מ'ז ס'א'ן וכו' י'עו'ש * א'כ מ'ז ס'ע'מ'ס צ'ו מ'נה ד'ו
ד'ד כ'ר * כ'צ'ר ס' מ'נה ה'י כ'ר צ' מ'נה ה'ו כ'ר וח'צ' מ'ז
ס'ע'מ' א' כ'ר וח'צ' ה'ו ד'ב כ'ר וח'צ' * וח'ס'ב ע'וד מ'ז
ס'ע'מ'ס ש'ש' מ'נה ע'ולה צ' מ'נה ד'ה'ו כ'ר וח'צ' * א'כ ס'ה'
ה'ו ד'ד כ'ר ש'ה'ה' מ'ש'א ש'ל ח'סור כ'נ'נ'י * ומ'ע'ת'ה צ'א וח'ש'ב
מ'ש'א צ'א ח'סור'ים ע'ולה מ'ש'א' א'למ'ים וס'ה'ה' וש'ש'ים כ'ר
ה'א כ'צ'ר צ' ס'ע'מ'ס ד' כ'ר ה'ו א'לף וש'מ'נה * מ'ה כ'ר
צ' ס'ע'מ'ס ד' כ'ר ה'ו ש'ים כ'ר ד'ר' מ'ש'א צ' ח'ס'ר'ת'
כ'נ'ת'ים א'למ'ים וס'ה'ה' וש'ש'ים כ'ר וד'ו ש'ע'ור מ'ש'א ח'ס'ר כ'נ'נ'י
א'כ'ל א'כ'ת צ'ר'ד ל'סוד'ע'י ש'ע'ור מ'ש'א ח'ס'ר ס'ע'ולה מ'ה'ו
ו'י'ל ד'כ'ס'ור מ'ש'ש' כ'נ'ת'ים ס'י' ה'ג'ל א'ם וד'ס'ת' א'ם

וּנְחֹזֵר קָטָן כָּל יַעַם שָׂכִים יֵשׁ עֲצָה שָׂכִים מְעֻזָּרִים : דְּהֵינֵי
גִּיחַ יֵאָד יֵאָד יֵעַ אִיכ חֲנוּסָה וּנְחֹזֵרִים קֻטִּים הִיוּ לִיָּה
שָׂכִים דִּי פֻעֻזִּים לִיָּה הִיוּ שִׁים שָׂכִים יֵשׁ צוּ דִּי מִנְחָרִים .
קִי פֻעֻזִּים זִי הִיוּ קִינֹו . אִיכ בְּחֹךְ שִׁים שָׂכִים יֵשׁ קִינֹו שָׂכִים
מְעֻזָּרִים . אִיכ חִי סָכָה יֵשׁ צוּ כִיָּא וּנְחֹזֵרִים שִׁים צוּ קִינֹו
חֲדָשִׁים . עֲשֵׂרָה פֻעֻזִּים יֵיִצ הִוא קִיךְ כּוּלָּא קִיךְ חֲדָשִׁים
סִיָּה קִינֹו אִיכֵס בְּחֻשְׁטָן . וְעוּלָה יִחְרוֹן חֲדָשִׁי פֻעִיזֹו שֵׁל
חִי סָכָה לִיִּצ שָׂכִים וְצַעַד כָּל עֲשָׂה מִגִּיעַ כָּל הַעֲנָקָה הֲוֹטִים
קִלַּע סָהוּא צִי וּנְכָה . אִיכ יֵיִצ סָכָה מִגִּיעַ לְבִיָּא דִי וּנְכָה :
וְקוּדֵס יִמִּי אֲפִילָה סִיָּה עַל אִי חִיָּק וּכְכִיל . וְלַחֲלָק הַעֲנָקָה
מִגִּיעַ לְיֹורְשֵׁיהֶם . אִיכ חֲסִיצ חִיָּק פֻעֻזִּים דִּי וּנְכָה הִיוּ
אֲלִפִּיִים מְנָה . לְרוּךְ מִן כָּל סִי וּנְכָה אִי כְכַר חֲנוּסִים פֻעֻזִּים
סִי הִיוּ סִי וּנְכָה סָהוּא חֲנוּסָה כְכַר חִיד וּנְכָה הִיוּ סִיָּסִים
כְכַר . וְעוּ קִיךְ וּנְכָה הִיוּ צִי כְכַר . כּוּלָּא אֲלָף וַחֲשַׁע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים וּנְכָה הִיוּ לִיִּצ כְכַר . וּבִשְׂאֵר עוֹד פִי וּנְכָה לַחֲסֵלוֹס
אֲלִפִּיִים מְנָה . וּבִשְׂחָרְכָךְ זֶה אֵל טֶךְ אֲלִפִּיִים וּנְחֹזֵרִים כְכַר
הִכִּיל . עוּלָה . סָךְ הַעֲנָקָה צַעַד עֲצוּדָה הִיוֹס וְעֲצוּדָה לִילִיָּה
וְעֲצוּדָה חֲדָשִׁי אֲעִיזֹו אֲלִפִּים וּנְחֹזֵרִים וְסִיָּים וְסִלָּסִים כְכַר
סָהוּא סִיָּעוֹר הַעֲנָקָה סִיָּה מִגִּיעַ לְכָל אִי מִיִּסְרָאֵל צִלָּאִי
וּנְחֹזֵרִים

ואחר • מצוינו לחשובו האנקה מפיל לריק חכי לחשובו ונח
לי חמורים ונעולם כמה עולה ונחאם על ככרין •
וכיל דחיהא צפיק דקועה חיל אלכבכדרי כל מי טים צוגקוח
חרוה חפילו רוח קועה עוכרה • נחאחר וסרעעים כים נגרס
זה ים טים צו כמה רביעיה רוח קועה עוכרה חרס טחין
צו חלה רביעיה דס עחכ • וזכ • חמר פריח דס הללו חין צו
חלה רביעיה חלוג וסיער רביעי הוא חשקל חים סלעים
עכיל • ופי • דברי החי • עיין צחיל • וס להפליח על
דברי החוס' למה כחצו זה • חושקל חיה סלעי טהוא ללה
לודך כלל • וזיל דהחוס' רלה לקשר ולחצר דיבור חיס' זה
עס עס • דיבור חוס' • צחיל • טכחצו צחלה • חחי
קוואלי דרכי ודחי עשרה חלפים ככר כסף טועחחיל
שקל סל חיר חלף יולחי יולחיים עולה • חלפים ככר כסף וח
הונן טיחן דחי סדיונס • ורבים חמרה על חמרהא צחוס זה
דלפי חטחון טים דכוכות טחאל האמון וכו' • הוא עחה
ככר וונח סל קודש כסול הוי ונחחיס ככר וחזו לח • ולפי
חוספי הכיל חיס דודחי • יליחן טעס למה כיפר נפס יכיר
מה טכחן מחלית חשקל הא עור צעד עור וכל חשר לו יחן
צעד נפסו (ועיין צכחצי צחיל טעס על מחלית חשקל
ולח סלס עיפי חקר וציחור פלוגחא דריי וריל ופירה ופי
וכי • חיס כיווסקלוסין וכי וחצן) וזיל דחיל שקל דחיי
הא חלי סלע וונן כי ונעלי • ונחחי לטהול סקלי כחיס כל
חעוצי על הפקודים וונן ח' וגו' וזה חשקל עד עי טח
טהוא סחס • טחחוי סל חרס דכל ימי חיי חרס עולה סקלי
חיה סלע והיא חשקל דס הנפס סל חרס • וספיר ח' קר
ונחצו חיס ככר נפסו וגו' • חמר כוחצי זה ונחחיל צחאור
הקטן צחס האחון ונחחיס טחחיל קיידכיר טכרז וז • ונחחיל
טכוכחיל לדעח הגדול • יזהו כוכח חחיס' טועחחיל עשרה

צפנת פענח

מעם זה הי' ראוי לסדות שה בחמור כמו שנפדה במצרים
שה בחמור וכן הקשה במדרש רבה מיד יעוש' אך דבאמת
קשה למה שאל זה מרא דבזה לא חיי יכול לשים לוכי
אם לחמור ולמה לא שאל מתנא אחי' לזה כיא' ואמי
ועוד שאילתו מאי ריבדים ועוד שאילתו מאי שמים והאיל
שהוציאתי לשאול ג' ענינים שאין ענין זה לזה איא' הי'
לשאול כיא' מדיא דווקא דוק'.

צמד דברי בזה נל דבאר שיש דבריות דבר נא באוני
העם וגו' שאלא יאמי' אותן צדיק ועבדים וענו
אותם קיים בהם ואח"כ יצאו בכוז גדול לא קיים בהם עביל'.
וכבר דשו רבים ודקצר באחי עכשיו חרא דאח' אם לא יאמר
הצדיק ראי להאמר ח'ו שישונה הבטחתו יח' באסם קצה'
ועוד דהליל בקיצור שלא יאמי' הצדיק וכו' מאי אותו דקאמי'
מאי בא למעט' ועוד הא ע"כ אין מקום לומר ועבדים די'
מאות שנה קיים בהם דודאי לא היו במצרים רק דר'ו שנים'
וגיל לתרץ בקיצור נסרץ חרא יחורץ באדרך' דאיתא בפ"ט
רשבת לעתיד יאמי' הקביה לאברהם בניך חמא אל ימחו וכו'
ליעקב בניך חמא אל ימחו' אמר הקביה לא בסכא טעמא
וכא' כהרדקי עצה אי ליצחק בניך חמא אל בני ולא בניך
כמה שנותיו של אדם עי' שנה דל דיה דלילות וכו' וכו'
בסמיכת חמאי דלי עי' דלסכרת יצחק שני' חיי האדם דוא
בלא לילות ויש דל דיה דלילות וכו' ועי' ונהגה אברהם
ויעקב שלא חמא מקום להמליך עי'ר ישראל כזה עי'כ משום
דסיל דבכלל שנות האדם הוא ימים ולילות ועי' רוב שנותיהם
בחמא וכמ"ש המ"ש בזה יעוש' וידוע מ"ש בתהלים
ס"ו סיה אהבת צדק וחשנא רשע וגו' ודרשו חז"ל אהבת
לצדק ביותי שכל המצדיק וממליך עבור ישראל בשם
צדיק יכונה.

ובזה יובן שלא יאמר אותי צדיק היל דוקא יצחק איש
בשם צדיק יכונה ע' שהצדיק את ישראל בלילות
שאמי' דל דיה דלילות וכו' וי"ל סיל דאין לילות בכלל
שנות האדם ועי' מה שגור הקביה יתהיו במצרים די דורות
דורה דביני ישובו הקה' דיינו בלא לילות והמצרים שיעבדו
בהם אף ברילוי היו השלמה שיהי' תי' שנה במלואו וברעת
סרץ ריא בזה יעוש' וא"כ ליצחק י"ש מקום לומר ועבדים
ת' שנה קיים בהם וכו' משא"כ אברהם ויעקב דסיל דשנות
אדם גם לילות בכלל אי' לא היו לילות השלמה דל' להשקיע
אח' עצמן ולא נחקים בהם ועבדים ת' שנה ואיני צריך לקיים
בהם גי' דאח"כ יצאו ברכוש גדול ואין מקום לבקשה שישאלו
כסף וזהב' משא"כ ליצחק ויש אותי' דוק' וכו' וכו'
ואמנם עי' מוסר גיל לבאר ח' קושי' אחרונות וארשום
בקיצור כל הספיקות הנוסחין כאן בשמה זו אי'
לשון שאלתי משמע הלכה למעשה וכמ"ש בס"ח וכו' .
והליל אמיתי לרא' כי למה דוקא מרא שאל ג' שאלות אל
ג' ליל זה שהי' במותבא רבה די אחי לא נודע מותבא רבה
של י' הוא וכו' הי' לשון מה נשתנו סמרי חמורים וכו' ?
דהגיל למה נשתנו יכו' וי"ס מ"מ אי סוס וגמל איש וכו' .
הגיל למה סמרי חמדי וכו' ואי סמרי חמורים איש הכיל
למה סיס וגמל איצ' סדיון וכו' וי' עי' מוכח דכוונת השארה
על סוס וגמל וכו' איכ' היל להספך סגנון השאלה מה נשתנו
סמרי נמלים וסוסים סמרי חמורים וכו' ח' קי' אי קאי
השארה על הקביה וכו' ואי על ישראל הא קיא' כתוב וסמרי
חמור חסרה וט' מ' לשון ואמר לו וכו' דהליל רק ואמר
וכו' וכי' בס"ח י' גזירות הכתוב משמע בלי טעם ואיך
אמר ועוד שש' עי' וכו' י' לרשעי כתומש מרכיב ב' טעמים
יחד גזירות הכתוב לסי' וכו' י' י"ב למה מספר צי' חמורים לכל
אי' א"כ מה ענין אלו ג' שאלות יחד יחד למה שאל על
רפידים יות' מכל מ"ב מסעות' מ"ו לשון מה נשתנו סמרי
חמורים

ואמ"נא דמר אמי' ומא"ח ול"ס כשעיסק בתייה או אין צריך
להשלמת שיעבד וכשאינו עוסק וכו' וכשאחל הק"ל קור'
יעקב וכו' והיו עדין וא"ש מ"ש שאין לך בן חורין אלא
אח"כ החכמה

והשתא אתא שפיר כאן גם כן כל זמן שעסקו בתורה
והי' להם השלמה או לא הי' כח לעשו דבוא
עליהם בחיבו של עשו אבל בסרדים ריל שרשו ידיו סדיה
ולא הי' להם השלמה או דבוא עמלק כשיעבד מלכות יהי'
השלמה וק"ל כך הי' ריח כח"ץ למש' בלא הוצעה הגיל
מאי רפידים' משא"כ אחי' היצעה שוכר רבי א"י וכו' מספר
צי' חמורים שעולה לסי' חזיון הענקה מוכח דכבר השרינו
שיעבדם במצרים סכר וכל ביום ובלילה ושנות העיבור'
וכאשר גרנו בחשבון הגיל' ועוד ידוע דבריה ויחא קודם
זמנו אין לו הענקה' וכאשר כתבתי לעיל לח"ץ מידש רשעי'
בשלת מה את עשינו כי שלחנו את ישראל מעברינו יעדיש
ואי סיד שרצו קודם זמנא איכ' אין להם הענקה כלל' ומכ"ש
לפי מה שעלה החשבון צי' חמורים מעולים דוקא מוכח שהי'
ארכע מאות שנה ח"ץ משיעבד הלילות וא"כ השתא יש
מקום לשאל מאי רפידים' ריל למה ברפידים נחצור עליהם
עמלק' וא"ל משום דלא השלימו בו' דיא דאין צריכין
השלמה לא להשלמת תורה ולא להשלמת שיעבד
מלכות והורא קו' למה ברפידים וי"א הינו בשאלתו שהוא
נחצור והשיבו באמת כד שמה דלא סיל כלל דרפידים אתי'
לרשו שרשו ידיו וכו' והקושי ליל כסר רפידים יש דרך
אח"כ כזה' (ד"ה 1230517)

והשתא יובן ביאיר שיש הגיל איך חנינא שאלתי את
ה' אלי' בביית מותבא רבה מיה נשתנו סמרי
חמורים וכו' וריל לסי' ששאל דרך שאלה דהוא הלכה
למעשה וגם הי' מקום השאלה במותבא רבה בביית המדרש
דגדול של ריכין רבו של ריא מקום אשר הי' אסור לו להורות
הלכה למעשה בסני רבו' וענין השאלה הי' מיה נשתנו
דכי' משום דנחמק בפ"י השי"ש שיש למרשו בג' מנים בגי'
חלוקי רינ' הגיל' וכגיל' ואי' חיי לבאר שאלתו ברפידים שלא
יסא' על ג' מקום חסיסה דסצי מדד' ל"י הכי והכי לך שאל
בלשון דבולל כל ג' חלוקי דינין הגיל' דלכל המירושים יש
שינוי בין סצי חמור לסוס ומל' ושאלו להכי מהו השינוי
שבין זה לזה אי' כפירוש אי' או כפ"י כי או כפירוש הג'
וי' ארעיד השיבו מהב"ח שלא יהיה כמורה הלכה בסני רבו
לך הי' תשובתו וזה שאמר וא"כ ל"י ריל לסי' שהי'
האמירה לי הלכה למעשה לך הי' תשובתו גזירת הכתוב
הוא ריל חומית הכתוב הוא דלהחמיר אמר הכתוב שהי' ולא
להקל ובפירוש הג' הגיל' ומאחר שהיה תשובתו להחמיר
דא סקרי הריא ושרי אף במקום רבו' .

והשתא איש מה שמי' רשעי גזירת הכתוב לסי' שנמשלו
וכו' שחיקן בזה שלא חיסעי למרש כהננת
העולם גזירת הכתוב הוא בלי טעם וכו' וזה אינו דלא
שאל מעמא כלל רק הכרעת הדין וכגזר' והשיבו לחומרא
למר שנמשלו וכו' אך שבא חקשי דמשמע לסי' שאמר
די' לך השיבו לחמרא משא"כ בלא"ה הי' מקום למ"ש
להקל וי"א דהא לסי' טעם שנמשלו וכו' צריך דוקא שהי'
לח' אמר ועוד לסי' ששיעו וכו' וכמ"ס טעם זה יש למ"ש
לדקד' דאם אין לו שהי' פירה בכסף כהקדש וכמ"ס הרמב"ם
וכגיל' אלא לסי' ששאלו הלכה למעשה במיתבא רבא הוצרך
להשיבו לחמרא ואמר טעם לסי' שנמשלו וכו' אבל אי'
לא הי' השאלה הלכה למעשה או שלא הי' במותבא רבה
הי' באמת משיכו מיד טעם לסי' ששיעו לששום לקולי'
ולא טעם שנמשלו משום דבלא"ה יש עליו סתירה דלסי'